

„Ne félj!” – „Én vagyok!”

Garai András önvallomása egy 45 éves jubileum kapcsán

Kéttenyérnyi kartonlapot tartok a kezemben, amelyen ez olvasható: „Emléklap *Garai András* részére, aki a nyíregyházi evangélikus templomban 45 évvel ezelőtt részesült konfirmációban és a mai napon a gyülekezet közösségében adott hálát Istennek e szép jubileumért. 2008. június 1.” Hét kérdést szeretnék feltenni ez évfordulón, hogy **megtudjam, mire is emlékeztet ez az esemény.**

– *Miért olyan jelentős számodra ez a jubileum?*

– 1963-ban, Jó pásztor vasárnapján volt a konfirmációm, amikor az úrvacsorában az Úr Jézus, teste és vére által, először és végleg közösségébe fogadott. A konfirmációi oktatás során vált világossá előttem az Úr Jézus életének és halálának célja; s fel- és be kellett ismernem, hogy Jézus az én saját bűneim miatt is szenvedett, helyettem is meghalt a golgotai kereszten, ámde érettem is feltámadt, hogy vele élhessek örökké; ha elfogadom őt személyes Megváltómnak! Rádöböntem Isten, érthetetlen és számomra szinte megbotránkoztató, érdemtelen szeretetére, amely átölelt egész életemben. S a konfirmációi oltárnál, Isten kegyelmes szeretete által, már én is teljes hittel és meggyőződéssel; könnyes szemmel, de boldogan mondhattam a hitvallás szavait: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az én Uram és Megváltóm, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten.” Azóta is igéjével támogat s Lelkével vezet; naponta megtapasztalhatom: erős várom az Úr Isten!

– *Hogyan foglalnád össze röviden megtérésedet?*

– Nem én tértem meg, az ÚR Isten térített magához. Nemcsak megtanultam; megtapasztaltam, és átéltem *Luther* szavait a Kis kátéból: „Hiszem, hogy saját eszemmel és erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem öhozzá eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által, ő világosított meg ajándékaival. Ő szentelt meg és tartott meg az igaz hitben. Ez így igaz!” Isten, megelőző kegyelmes szeretetével már a keresztségben gyermekévé fogadott és Krisztus érdemeért az üdvösség részesévé tett. Mindezek felismerése a konfirmációi oktatás során tudatosult bennem, amint egyre jobban megismertem az „arany” evangéliumot. S akkor, minden külsőleg rendkívüli esemény nélküli volt a megtérésem, mert Isten „csak” igéje és Szentleke által elvégezte bennem is az újjászületést; hiszek az ő Fiában! Ez a konfirmáció azóta is tart. Minden kegyelem az életemben.

– *Lelkészek milyen szerepet játszottak hitre jutásodban?*

– Isten áldott eszközei voltak ők, akiket felhasznált, hogy tudjam; kibem is hiszek. Keresztelő lelkészem, *Balczó András*, az általános iskolában hittan órán is tanított. *Joób Olivér*, körzeti lelkészünk, a konfirmációi oktatás során olyan mély átéléssel, az értelmet és a szívet egyaránt megragadó módon magyarázta nekünk Jézus halálát és feltámadását; Pál szavait kölcsönvéve: „akiknek szemei előtt úgy írtuk le Jézus Krisztust, mintha közöttetek feszítették volna meg”! Oli bácsinak köszönhetem emberileg, a hitre jutásomat. A konfirmált ifjúság számára *Gáncs Aladár* vasárnap délutánonként tartott órákat, ahol az élő víz forrásához hívta, és az Úr Jézus követésére bátorította a hit útján elindult fiatal életeteket.

– *Hogyan tekintesz szüleid, nagyszüleid példájára?*

– Büszke vagyok templomépítő tirpák ükapámra, aki a köveket hordta ökrös szekeren. Hálás vagyok nagyapámért is Istennek, aki kisgyermekkoromban bibliai történeteket olvasott nekem s hitben járó szüeim is egyengették utamat Istenhez; vasárnap vittek a nagytemplomba. De én tudom, hogy Istennek nincsenek még unokái sem, csak újjászületett; Krisztus Jézus érdeméért kegyelmet nyert gyermekei! Boldog vagyok, hogy én is követhetem őseim hitét, és ha felnőtt fejjel kellett volna választanom; akkor is evangélikus keresztyén szerettem volna lenni! Nem felejtkezhetem el *Mihalkó* néniről sem, aki szegény özvegyként a templomkapuban árulta az újságot; neki köszönhetem életem vezérigéjét, amit konfirmációm után kaptam tőle. Nem is sejtette, milyen kincset ad ezzel az egyszerű igés lappal: „NE FÉLJ, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert ÉN VAGYOK Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobбомmal támogatlak.” (Ézs 41,10) A Vizsolyi Biblia szerint: „és az én igazságomnak jobb karjával támogatlak tégedet”. Ám személyes értelmezésem ez: Az ÚR JÉZUS KRISZTUS az én Támogatóm, aki az Isten jobbja van!

– *Milyen megtapasztalásokat szereztél az elmúlt 45 év alatt a hit útján?*

– Mindig éreztem Isten végtelen szeretetét, és minden emberi sorsfordulónál; a legmélyebb helyzetekben, a legkilátástalanabb időkben is az ő minden értelmet meghaladó békessége töltötte be szívemet. S ha bezárultak előttem lehetőségek, ő mindenkor újakat nyitott meg, szinte a tenyerén hordva vezetett, és ha én hűtlen is voltam hozzá, ő hű maradt. S bátorító lehetőség a naponkénti bűnbánatban való megtérés őhöz, ez nemcsak az első tantétel a 95-ből, de megtapasztalható valóság! Biatorbágyon, egy hitmélyítő csendeshéten a lelkész így tolmácsolta az ÚR személyes üzenetét: „Gyermekeim! Az vagy nekem, akit örökkévaló szeretettel szerettelek; akit Jézusnak adtalak, akit fiammá fogadtalak; akinek a Lelkemet adtam, s akivel az örökkévalóságot is együtt tervezem!”

– *Milyen szolgálati lehetőségeid vannak jelenleg?*

– Nyugdíjas éveimben az ÚR olyan lehetőségeket nyitott számomra, amikről még csak nem is álmodhattam évekkel ezelőtt. Személyes honlapomat és blogjaimat az internetes világmisszió szolgálatába állítottam, mivel Jézus missziói parancsa rám nehezedett az EKE Bibliaiskola elvégzése után. Ezt a szobámban ülve is meg tudom tenni; naponta néhány mondatos személyes bizonyágtételeimet hozzáfűzni az Útmutató napi igéihez, vagy a 366 Ne félj! és Én vagyok! igékhez. Elsősorban a saját, folyamatos lelki épülésemet szolgálja, hogy évek óta Heti útravalót írhatok az Evangélikus Életbe s Heti áhítatokat az EKE honlapjára.

– *S még mit vársz a jövőtől?*

– Az Úr Jézust várom, akit nagyon szeretek. Ő mindaddig új és új ajtót nyitott életem során és bennem él. Hiszem és vallom, hogy ő az én Uram és Megváltóm, aki, ha itt elfogy az utam, ajtót nyit Atyja országában, ahol teljességre jut a címadó, kettős kijelentés; a félelem nélküli örök élet az örök Vagyok jelenlétében. Addig pedig nem szűnök meg ezt, életem vezérigéje szavaival imádságaimban megköszönni: „Uram! Nem félek, mert Te velem vagy. Nem csüggedek, mert te vagy Istenem! Megerősítesz, meg is segítesz, sőt győzelmes jobboldal; az Úr Jézus Krisztussal támogatsz. Úgy legyen!”

Aki kérdezett: **Garai**

Aki válaszolt: **András**

Ahol olvasható: www.garainyh.hu